

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej wyrokiem z dnia 8 grudnia 2020r. stwierdził, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. w decyzji z dnia 10 lutego 2020r. przedwcześnie odmówił ubezpieczonej A. B. (1) umorzenia należności składkowych w łącznej kwocie 14.996,28 zł (bez odsetek i kosztów upomnienia) ze względu na zawarcie z ubezpieczoną układu ratального w dniu 16 marca 2017r.

Zgodnie z ustaleniami Sądu, w dniu 6 czerwca 2016r. doręczona została ubezpieczonej decyzja organu rentowego z dnia 27 maja 2016r. określająca warunki umorzenia (art. 1 ust. 8 ustawy z dnia 9 listopada 2012r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność - dalej ustawa abolicyjna).

W dniu 13 lutego 2017r. ubezpieczona złożyła wniosek o rozłożenie na raty należności składkowych niepodlegających umorzeniu i w dniu 16 marca 2017r. zawarty został z ubezpieczoną układ ratalny.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd stwierdził, że w świetle przepisu art. 1 ust. 12 ustawy abolicyjnej, odmowa umorzenia należności ze względu na nieuregulowanie w terminie 12 miesięcy od 6 czerwca 2016r. kosztów egzekucyjnych należnych Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w B. była przedwczesna, albowiem zgodnie ze wskazanym przepisem ustawy warunek z art. 1 ust. 10 ustawy, tj. brak zaległości niepodlegających umorzeniu na dzień wydania decyzji w przedmiocie umorzenia - uważa się za spełniony dopiero po opłaceniu należności rozłożonych na raty w układzie ratalnym. Prezentując ocenę prawną, Sąd wskazał na stosowne w tej kwestii orzecznictwo Sądu Najwyższego (por. wyrok z 16 maja 2019r., I UK 78/18; wyrok z dnia 13 czerwca 2019r., III UK 178/19).

W apelacji od wyroku organ rentowy wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

Apelujący zarzucił wyrokowi naruszenie przepisów ustawy abolicyjnej poprzez przyjęcie, że składając w otwartym terminie wniosek o zawarcie układu ratального, który został przez organ uwzględniony, tym samym zachowała termin do uiszczenia kosztów egzekucyjnych należnych Naczelnikowi Drugiego Urzędu Skarbowego w B. do czasu spłaty należności objętych układem ratalnym i w konsekwencji uznanie, że odmowa umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy była przedwczesna z uwagi na zawarcie z A. B. (2) układu ratального w dniu 16 marca 2017r.

W uzasadnieniu apelacji podniesiono, że stanowisko Sądu, iż ubezpieczona zachowała termin do uiszczenia kosztów egzekucyjnych należnych Urzędowi Skarbowemu ze względu na zawarcie układu ratального dotyczącego należności niepodlegających umorzeniu, jest błędne.

W odpowiedzi na apelację ubezpieczona (za pośrednictwem adwokata) wносиła o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Apelacyjny nie uwzględnił apelacji z dwóch zasadniczych przyczyn.

Z ustaleń w rozpoznanej sprawie wynika, że zaskarżona decyzja o odmowie umorzenia należności została wydana w trakcie obowiązywania umowy o rozłożenie na raty należności składkowych, którą ubezpieczona realizowała.

Ponadto, z akt składkowych ubezpieczonej wynika, że ubezpieczona w terminie do 7 czerwca 2017r. (12 miesięcy od doręczenia decyzji określającej warunki umorzenia) nie uzyskała informacji o wysokości kosztów egzekucyjnych w Urzędzie Skarbowym. Naczelnik Urzędu Skarbowego w B. dopiero w piśmie z 25 października 2019r. przesłał do organu rentowego wykaz tytułów wykonawczych, pozwalający na wyliczenie kosztów egzekucyjnych - a zestawienie kosztów egzekucyjnych w/g stanu zaległości na 6 lipiec 2017r. przekazano w listopadzie 2019r. Z korespondencji prowadzonej między organem rentowym a Urzędem Skarbowym wynika, że Urząd we wrześniu 2019r. zwracał się o przesłanie tytułów egzekucyjnych pozwalających na naliczenie kosztów egzekucyjnych.

Powyższe wskazuje, że Urząd Skarbowy o złożeniu wniosku o abolicję przez ubezpieczoną dowiedział się w 2019r., po upływie terminu 12 miesięcy z art. 1 ust. 11 ustawy abolicyjnej.

Powyższe okoliczności pozwalają na stwierdzenie, że organ rentowy nie miał podstaw do stanowczej odmowy umorzenia całości należności objętych wnioskiem abolicyjnym ze względu na niespełnienie warunku zapłaty kosztów egzekucyjnych, których nie naliczono w terminie rocznym od uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia z art. 1 ust. 8 ustawy.

W przepisie tym ustawodawca nie zobligował dłużnika do samodzielnego obliczenia kosztów egzekucji i ich opłacenia, a fakt, że treść decyzji określającej warunki umorzenia nie obejmuje ustalania kosztów egzekucyjnych - nie oznacza, że zawarcie układu ratalnego w otwartym terminie co do należności niepodlegających umorzeniu pozwala na przesunięcie daty oceny spełnienia warunków umorzenia jedynie w odniesieniu do kwot należności objętych układem ratalnym w myśl art. 1 ust. 12 ustawy, z wyłączeniem kosztów egzekucyjnych.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, treść przepisu art. 1 ust. 12 ustawy wskazuje na możliwość dokonania oceny warunku nieposiadania niepodlegających umorzeniu należności z art. 1 ust. 10 ustawy w/g stanu na dzień zapłaty ostatniej raty przewidzianej w układzie ratalnym obejmującego koszty egzekucyjne - w szczególności wówczas - jak w rozpoznanej sprawie - w terminie 12 miesięcy od doręczenia decyzji warunkowej nie dokonano naliczenia kosztów egzekucyjnych i nie przekazano zainteresowanej stosownej informacji.

Zaprezentowane stanowisko ma również potwierdzenie w orzecznictwie sądowym (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 2021r., I USKP 39/21 oraz orzeczenia przywołane w uzasadnieniu sądu pierwszej instancji).

Wobec powyższego należało oddalić apelację, jako bezzasadną i uznać zaskarżone rozstrzygnięcie sądu pierwszej instancji za trafnie zredagowane w okolicznościach rozpoznanej sprawy.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na rzecz strony wygrywającej sprawę w wysokości opłaty minimalnej za czynności adwokackie ustalonej w/g wartości przedmiotu sprawy (ok. 15 tys. zł) w myśl § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie.

/-/SSA Marek Żurecki